

Μνήμων

Τόμ. 35, Αρ. 35 (2016)

Μνήμων

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

ΜΕΛΕΤΕΣ

ΚΑΛΙΟΠΗ ΠΑΓΑΗ, Φλωρεντία: από τις ολιγαρχικές οικογένειες στους «Τραπεζίτες του Θεού» ▯ ΑΓΓΑΛΙΑ ΚΑΣΔΑΓΑΗ, Λόγος περί νοταριακών και μια ανάγνωση διαθρησκόν του 16ου αιώνα από την Κρήτη ▯ ΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ, Νησιωτικότητα και τοπική εξουσία στην οθωμανική Κύπρο ▯ Χρ. ΛΟΥΚΟΣ, Νέα στοιχεία για την ελληνική τυπογραφία της περιόδου 1828-1832 ▯ ΕΙΣΣΕΛΒΕΤ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, Η αναζήτηση της εθνικής ταυτότητας στον Τύπο και τη λογοτεχνία της οθωμανικής περιόδου ▯ Δ. ΜΑΛΕΣΗΣ, Ο «εθνικός λόγος» τη δεκαετία του 1870 στην εφημερίδα *Εύβοια* του Γ. Φιλάρτου ▯ Μ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗ, Χειρόγραφα του Ι. Ουάμπου στο Αναγνωστήριο της Αγιάσου ▯ ΧΡΥΣΑ ΜΑΡΙΝΟΥ, Τα έργα *The Tunnel* και *Deadlock* της Ντ. Μ. Ρίτσαρντσον ως άλλο αργείο ▯ ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ, Πολιτικές και κοινωνικές διαστάσεις του γλωσσικού ζητήματος στην Κωνσταντινούπολη ▯ ΛΗΔΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΑΚΗ, Οι μηχανικοί στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου ▯ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΟΝΔΥΛΗΣ, Μεταπολεμική αστική ανάπτυξη και ονομασθεσία οδών και πλατειών ▯ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΤΑΝΙΚΑ, Η ανάγκη για διεργασία στον μουσουλμανικό πληθυσμό της Λάρισης (1882-1898)

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ, *Αναγνώσιμος του Έλληνα, Ελληνική Νομαρχία*

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, *Οι χαμένες επιστολές του Κωνσταντίνου Σταμάτη προς τον Παναγιώτη Κοδρικά (1788-1794)*

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΕΦΗ ΑΒΔΕΛΑ, «Μνημονικοί νόμοι» και ιστορικοί. Η ευρωπαϊκή εμπειρία ▯ ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΣ, Η ιστορία, ο ιστορικός και ο δικαστής

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Χρ. Λούκος, Τ. Ε. Σόλαβενίτης, Κ. Λάππας, Ε. Γαλούρη, Γ. Κόκοινας, Σπ. Δημανόπουλος, Χρ. Αγγιαντώνη, Μ. Φέστας, Δ. Κουσουρής, Α. Μ. Σιχάνη, Μ. Χρ. Χατζηϊωάννου, Χρ. Χατζηϊωάννη

35

ΑΘΗΝΑ 2016

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΔΡΙΚΑ (1788-1794)

ΘΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.20293](https://doi.org/10.12681/mnimon.20293)

Copyright © 2019, Μνήμων

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. (2019). ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΔΡΙΚΑ (1788-1794). *Μνήμων*, 35(35), 323-341. <https://doi.org/10.12681/mnimon.20293>

Σημειώματα και μαρτυρίες

ΘΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΔΡΙΚΑ (1788-1794)

Ἡ πρόσφατη ἐπανεύρεση τῶν 200 περίπου ἐπιστολῶν πού ἔστειλε ὁ Κωνσταντίνος Σταμάτης στόν Παναγιώτη Κοδρικᾶ τήν περίοδο 1788-1794, ἀποτελεῖ σημαντική ἀνακάλυψη στόν τομέα τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν, πού θά συμβάλει ἀσφαλῶς στήν καλύτερη κατανόηση τοῦ τρόπου πρόσληψης ἀπό τούς Ἕλληνες ἀφενός τῶν ιδεῶν τοῦ γαλλικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀφετέρου τῶν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης.

Ὁ Κωνσταντίνος Σταμάτης ὑπῆρξε πρόσωπο μέ ὑψηλές διασυνδέσεις καί πολλές γνωριμίες στήν παρισινή καλή κοινωνία. Ἐργάστηκε δραστήρια σάν πράκτορας τῶν Γάλλων ἀλλά καί τοῦ ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας καί Μολδαβίας Μιχαήλ Σούτσου, πού ἦταν οὐσιαστικά ὁ τελικός ἀποδέκτης τῶν ἐπιστολῶν. Ὁ Παναγιώτης Κοδρικᾶς κατεῖχε τή θέση τοῦ ἰδιαίτερου γραμματέα τοῦ Σούτσου. Ἀργότερα θά ἐγκατασταθεῖ στό Παρίσι, ὅπου θά πρωτοστατήσῃ στή γλωσσική διαμάχη ἐπικεφαλῆς τῆς ἀντικοραϊκῆς μερίδας.¹

---

1. E. Legrand καί J. Lair, *Documents inédits sur l'histoire de la Révolution française: Correspondances de Paris, Vienne, Berlin, Varsovie, Constantinople*, Παρίσι 1872 [ἐπαυξημένη ἀνατύπωση τοῦ ἄρθρου τοῦ Legrand: «Lettres de Constantin Stamaty à Kodrikas sur la Révolution française – janvier 1793 –», *Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France*, τ. 6, Παρίσι 1872, σ. 103-166]. *Ἐπιστολές τοῦ Κωνσταντίνου Σταμάτη πρὸς τὸν Παναγιώτη Κοδρικᾶ γιὰ τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση – Ἰανουάριος 1793 –*, προλεγόμενα Émile Legrand, εἰσαγωγή Παναγιώτης Μιχαηλάρης, Ἀθήνα, Ἰδέογραμμα, 2002. Λ. Βρανούσης, «Ἄγνωστα πατριωτικά φυλλάδια καί ἀνέκδοτα κείμενα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρήγα καί τοῦ Κοραΐ. Ἡ φιλογαλλικὴ καί ἡ ἀντιγαλλικὴ προπαγάνδα», *Ἐπετηρίς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου*, τ. 15-16 (1965-1966), Ἀθήνα 1997, σ. 125-330.

Η διαδρομή τῶν ἐπιστολῶν

Οἱ ἐπιστολές τοῦ Κ. Σταμάτη, μαζί μέ ἀνάλογες ἐπιστολές ἄλλων ἀποστολέων πρὸς τὸν Κοδρικᾶ, προσφέρθηκαν στὸ Γάλλο στρατηγὸ Louis Jules Trochu (1815-1896) ἀπὸ ἓναν Πολωνὸ διερμηνέα πού εἶχε στήν ὑπηρεσία του κατά τὴ διάρκεια τοῦ Κριμαϊκοῦ Πολέμου. Ἔμειναν στή βιβλιοθήκη τοῦ στρατηγοῦ μέχρι τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1871, ὅποτε παραδόθηκαν γιὰ μελέτη στὸν ἱστορικό Jules Lair (1836-1907). Ὁ τελευταῖος παραχώρησε τίς γραμμένες στὰ ἑλληνικά ἐπιστολές τοῦ Κ. Σταμάτη στὸν Émile Legrand καὶ κράτησε τίς ὑπόλοιπες, πού εἶχαν γραφεῖ στὰ γαλλικά καὶ ἰταλικά ἀπὸ ἐγκατεστημένους στή Βιέννη, τὸ Βερολίνο, τὴ Βαρσοβία καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη πράκτορες τοῦ Μ. Σούτσου. Μετά τὴ μὴ εὐδοθεῖσα προσπάθεια συνολικῆς ἔκδοσής τους ἀπὸ τὸν Legrand, οἱ ἐπιστολές τοῦ Σταμάτη βρέθηκαν στή συλλογὴ χειρογράφων τῶν Achille καὶ Henri Moranville (1827-1895 καὶ 1863-1946), στήν κατοχὴ τῶν ἀπογόνων τῶν ὁποίων παρέμεναν μέχρι πρόσφατα. Ἦδη ἀπόκειται στή Βιβλιοθήκη τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Princeton (Dept. of Rare Books and Special Collections).²

Ἀποστολέας καὶ ἀποδέκτες

Ὁ ἀποστολέας τῶν ἐπιστολῶν Κωνσταντῖνος Σταμάτης (1764-1817) καταγόταν ἀπὸ τὸ Ἄργος. Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1787 ἔφυγε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ σπουδάσει ἰατρικὴ στὸ Παρίσι. Γύρω στὰ 1790 ἐγκατέλειψε τίς σπουδές του συνεπαρμένος ἀπὸ τὰ πολιτικά δρώμενα τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας. Ἄρχισε νὰ ἐργάζεται γιὰ τὸ γαλλικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καὶ παράλληλα γιὰ τὸν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας Μιχαήλ Σοῦτσο. Τὸ 1793 στέλνεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους σὲ μυστικὴ ἀποστολὴ στήν Πρωσία καὶ τὸ 1796 —ἀφοῦ στὸ μεταξύ εἶχε παντρευτεῖ Γαλλίδα καὶ εἶχε πολιτογραφηθεῖ Γάλλος— διορίζεται πρόξενος τῆς Γαλλίας στὶς Παραδουνάβιες Ἡγεμονίες. Ὁ διορισμὸς του δὲν θὰ γίνεῖ δεκτὸς ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ θὰ ἐπιστρέφει τὸν ἐπόμενο χρόνο στὸ Παρίσι. Τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ αἵωνα ὁραματίζεται τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας του μέ τὴ βοήθεια τῶν Γάλλων καὶ δραστηριοποιεῖται μέ ζῆλο στήν κατεύθυνση αὐτή: συντάσσει σχετικὸ ὑπόμνημα πρὸς τὸ Διευθυντήριον, κυκλοφορεῖ φυλλάδια στὶς ὑπόδουλες περιοχές, ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ καθὼς φαίνεται μέ τοὺς συντρόφους τοῦ Ρήγα καὶ τοὺς ἀδελφούς

2. Βλ. σχετικά καὶ στη διεύθυνση <https://findingaids.princeton.edu/collections/C1535?view=onepage>

Πούλιου, αναλαμβάνει τέλος με δύο Γάλλους τή διεύθυνση του «Πρακτορείου Γαλλικοῦ Ἐμπορίου» στήν Ἀγκόνα, πού πραγματικό σκοπό εἶχε τήν ἐξέγερση τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἔτσι ἀπό τήν Ἀγκόνα σχεδιάζει νά στείλει μυστικούς πράκτορες γιά νά δημιουργήσουν ἐπαναστατικούς πυρῆνες στήν Ἀλβανία καί τήν Ἑλλάδα. Τό 1801 τοποθετήθηκε στήν Civitavecchia τῆς Ρώμης ὅπου ἔμεινε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του.

Εἰκ. 1. Jean Auguste Dominique Ingres (1780-1867), Ἡ οἰκογένεια Σταμάτη, τόν καιρό πού αὐτός ὑπηρετοῦσε ὡς πρόξενος τῆς Γαλλίας στήν παραθαλάσσια κωμόπολη Civitavecchia, κοντά στή Ρώμη. Ὁ ζωγράφος ὑπέγραψε τό ἔργο τό 1818, δηλαδή ἕναν χρόνο μετά τόν θάνατο τοῦ Σταμάτη (Μουσεῖο τοῦ Λούβρου).

Ὁ ἀποδέκτης τῶν ἐπιστολῶν –γιά λογαριασμό τοῦ Μιχαήλ Σούτσου– Παναγιώτης Κωδρικῆς (1762-1827) ἦταν Ἀθηναῖος. Σέ νεαρή ἡλικία μεταβαίνει στήν Κωνσταντινούπολη γιά νά τελειοποιήσει τή μόρφωσή του καί νά σταδιοδρομήσει σάν γραμματικός ἢ δάσκαλος. Τό 1783 ἀναλαμβάνει τή θέση τοῦ ιδιαίτερου γραμματέα τοῦ Μιχαήλ Σούτσου, τόν ὁποῖο θά ὑπηρετήσει πιστά κατά τίς περιόδους τῆς ἡγεμονίας του στή Βλαχία καί τή Μολδαβία (1783-1786 καί 1791-1795). Τό 1797 ὀρίζεται μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πού ἐπρόκειτο νά ὀργανώσει τήν πρώτη διπλωματική ἐκπροσώπηση τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας στό Παρίσι. Ἐνεργεῖ μυστικά ὑπέρ τῶν γαλλικῶν συμφερόντων καί ἔτσι, ὅταν τό 1802 ἔρχεται ἡ ὥρα νά ἐπιστρέψει στήν Κωνσταντινούπολη, ἀποφασίζει νά μείνει μόνιμα στή γαλλική πρωτεύουσα. Ἄριστος γνώστης τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν σάν διερμηνέας καί μεταφραστής. Συγχρόνως ἀποκτᾶ φήμη λογίου στούς φιλολογικούς κύκλους χάρις στίς μελέτες πού δημοσιεύει. Ἡ διαφωνία του στό γλωσσικό ζήτημα μέ τόν Κοραῆ, θά ἐξελιχθεῖ σέ ὀξεία ἀντιπαράθεση μαζί του τίς παραμονές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης. Τίς ιδέες του γιά τή γλώσσα ἐξέθεσε τό 1818 στή *Μελέτη τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου*.

Ὁ ἐντολέας τοῦ Σταμάτη καί τελικός ἀποδέκτης τῶν ἐπιστολῶν Μιχαήλ Σούτσος (1729-1803) ἦταν γιός τοῦ Κωνσταντίνου Δράκου Σούτσου, ἀντιπροσώπου τῆς Βλαχίας στήν Κωνσταντινούπολη καί λογίου μέ ἀξιόλογη βιβλιοθήκη. Ὁ Μιχαήλ ξεκίνησε τή σταδιοδρομία του ἀντιπροσωπεύοντας τόν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη, πέρασε κατόπιν στή θέση τοῦ μεγάλου διερμηνέα (1782-1783), γιά νά ἀνέλθει στή συνέχεια στούς ἡγεμονικούς θρόνους τῆς Βλαχίας (1783-1786, 1791-1793 & 1801-1802) καί τῆς Μολδαβίας (1793-1795). Ἐπί τῆς ἡγεμονίας του σημειώθηκε ἡ στάση τοῦ Πασβάνογλου, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ὁποίας ἐξαντλήθηκε οἰκονομικά.

Τό σχέδιο ἔκδοσης τοῦ Legrand

Μικρό δεῖγμα 10 ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη (9 τοῦ Ἰανουαρίου καί μία τοῦ Φεβρουαρίου 1793) δημοσίευσε ὁ Émile Legrand σέ ἄρθρο του μέ τίτλο «Lettres de Constantin Stamaty à Kodrikas sur la Révolution française – janvier 1793 –», στό: *Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France*, τ. 6, Παρίσι 1872, σ. 103-166. Ἐκεῖ ἀνακοίνωνε τήν πρόθεσή του νά ἐκδώσει τό σύνολο τῶν παρισινῶν ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη, πού ὑπολόγιζε πώς θά κατελάμβαναν δύο

ὀγκώδεις τόμους σέ 8^ο σχῆμα: «L'édition complète des lettres parisiennes de Stamaty ne formera pas moins de deux forts volumes in-octavo; nous nous occupons dès maintenant de la préparer. Il est à peine besoin de faire remarquer combien cette publication sera intéressante au double point de vue de la littérature et de l'histoire. Les correspondances de Vienne, de Berlin, de Varsovie et de Constantinople, qui sont aux mains de M. Jules Lair, seront également publiées». Στό ἀνάτυπο τοῦ ἄρθρου, πού κυκλοφόρησε σέ 200 ἀντίτυπα μέ τίτλο: *Documents inédits sur l'histoire de la Révolution française: Correspondances de Paris, Vienne, Berlin, Varsovie, Constantinople*, προστέθηκε ἡ ἔκδοση ἀπό τόν Jules Lair κάποιων ἐπιστολῶν ἀπό τή Βιέννη, τό Βερολίνο, τή Βαρσοβία καί τήν Κωνσταντινούπολη, καθώς καί γαλλική μετάφραση (γιά χάρη προφανῶς τοῦ γαλλόφωνου ἀναγνώστη) τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη τῆς 21ης Ἰουνίου καί τῆς 25ης Ἰουλίου 1792 καί ἀποσπάσματος ἐπιστολῆς του τῆς 11ης Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ἡ ἀναγγελεθεῖσα πλήρης ἔκδοση τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Σταμάτη καί τῶν ὑπόλοιπων πρακτόρων τοῦ Σούτσου πρὸς τόν Κοδρικᾶ δέν πραγματοποιήθηκε τελικά.

Χαρακτήρας καί ἀξία τῶν ἐπιστολῶν

Οἱ ἐπιστολές τοῦ Κωνσταντίνου Σταμάτη δέν ἀνήκουν σέ κάποιον ἀπό τούς γνωστούς καί διαδεδομένους τύπους τῆς νεοελληνικῆς ἐπιστολογραφίας. Εἶναι ἐπιστολές ἐμπιστευτικές, πού περιέχουν πληροφορίες πού ἀποκτήθηκαν στό πλαίσιο τῆς δραστηριότητος τοῦ συντάκτη τους σάν μυστικοῦ πράκτορα. Πουθενά δέν ἀναφέρεται τό ὄνομα τοῦ ἐντολέα του Μιχαήλ Σούτσου. Ὁ γραμματέας τοῦ τελευταίου Παναγιώτης Κοδρικᾶς ἔχει ξύσει ἐπιμελῶς τό ὄνομά του, ὅπου δέν ἦταν δυνατή ἡ καταστροφή ὀλόκληρου τοῦ φύλλου μέ τή διεύθυνση τοῦ παραλήπτη. Ὅρισμένες φράσεις ἄλλωστε σέ μιᾶ-δυό ἐπιστολές ἔχουν ἀποδοθεῖ μέ κρυπτογραφικό κώδικα. Παρά ταῦτα τό ἰδιωτικό στοιχεῖο δέν ἀπουσιάζει ἀπό τήν ἀλληλογραφία Σταμάτη-Κοδρικᾶ, ἡ ὁποία διαφωτίζει πλήρως τή στενή φιλική σχέση τῶν δύο ἀνδρῶν, σκιαγραφεῖ μέ εὐκρίνεια τή ζωή τοῦ πρώτου στό Παρίσι, μαρτυρεῖ τίς οικονομικές του δυσχέρειες καί τά διαρκῆ παράπονα γιά τήν ἀδιαφορία τοῦ πατέρα του, ἀλλά καί τή δυσἀρέσκεία του γιά τήν ἀργοπορία καί τήν ἀσυνέπεια στίς ἀνταποκρίσεις τοῦ φίλου του. Μέσα ἀπό τίς ἐπιστολές τοῦ Σταμάτη διαφαίνεται ἕνα ὀξυδερκές καί κριτικό πνεῦμα, πού δέν ἀρκεῖται στή μηχανική μεταφορά πληροφοριῶν, ἀλλά τίς ἀναλύει σέ βάθος προχωρώντας συχνά σέ ἐπιτυχεῖς προβλέψεις. Ὡς πρὸς τήν ἀξία τῶν ἐπιστολῶν γιά τήν ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπα-

νάστασης, ο Legrand, συγκρίνοντάς τες μέ τις αντίστοιχες του Κοραΐ, γράφει: «Coray, qui se trouvait aussi à Paris pendant les plus mauvais jours de la Révolution, a écrit quelques lettres sur les événements de ce temps. C'est un petit volume aujourd'hui fort rare, mais extrêmement inférieur comme mérite à la correspondance de Constantin Stamaty».

Εικ. 2: Η πρώτη σελίδα της πρώτης έπιστολής του Κ. Σταμάτη προς τον Π. Κοραϊά (Παρίσι, 25 Νοεμβρίου 1788).

Κατάλογος τῶν ἐπιστολῶν

Οἱ 198 ἐπιστολές τοῦ Κ. Σταμάτη πρὸς τὸν Π. Κοδρικᾶ εἶναι δεμένες, μαζί με 2 ἐπιστολές ἀνωνύμου ἀπὸ τὸ Βερολίνο (ἀρ. 54 καὶ 55), σέ 3 δερματόδετους τόμους. Ἡ βιβλιοδεσία χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ 18ου αἰώνα (παρουσιάζει κάποιες φθορές, κυρίως ἀπὸ ἔντομο). Στὸ παράφυλλο τοῦ δεύτερου τόμου ἔχει σημειωθεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Legrand: «Τοῦτο τὸ χειρόγραφον / ἀνήκει τῷ Αἰμυλίῳ Λεγρανδίῳ». Δίνουμε στή συνέχεια μιὰ πρώτη καταγραφή τῶν ἐπιστολῶν.

Τόμος Α΄

1. χ.τ. καὶ χ. [μέ μολύβι: «25 Νοεμβ. 1788»]. 229×182 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «ὁ εἰλικρινέστατος ἄλλος αὐτός / ὁ κοστάκης».
2. χ.τ., 3 Μαΐου 1789. 220×169 mm., 1 σ. Ὑπογραφή: «ὁ γνωστός εἰλικρινὴς φίλος σου», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
3. Παρίσι, 1 Μαΐου 1789. 238×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ ἄλλος αὐτός Κ. Στ.», σταλμένη διὰ τοῦ Pierre Augustin Guys.
4. χ.τ. καὶ χ. [μέ μολύβι: «1790 22 Νο»]. 167×110 mm., 4 σ.
5. Κ. Σταμάτης («τῷ ἀωνύμῳ»). χ.τ. καὶ χ. 170×108 mm., 4 σ. Σταλμένη μᾶλλον μέ τήν ὑπ' ἀρ. 2.
6. Παρίσι, 7 Μαρτίου 1792. 225×185 mm., 4 σ.
7. Παρίσι, 21 Μαΐου 1792. 199×158 mm., 8 σ.
8. Παρίσι, 2 Ἰουνίου 1792. 230×187 mm., 4 σ.
9. Παρίσι, 9 Ἰουνίου 1792. 210×169 καὶ 169×103 mm., 4 καὶ 4 σ.
10. Παρίσι, 16 Ἰουνίου 1792. 235×182 mm., 4 σ.
11. Παρίσι, 23 Ἰουνίου 1792. 208×162 καὶ 158×90 mm., 4 καὶ 2 σ.
12. Παρίσι, 29 Ἰουνίου 1792. 230×186 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Ὁ σὸς πιλάδης», ἀριθμημένη: «N^ο 6» καὶ ἐπαναχρονολογημένη: «1 juillet».
13. Παρίσι, 2 Ἰουλίου 1792. 212×166 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 7».
14. Παρίσι, 15 Ἰουλίου 1792. 230×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 8».
15. Παρίσι, 17 Ἰουλίου 1792. 228×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σὸς κω.», ἀριθμημένη: «N^ο 9».
16. Παρίσι, 21 Ἰουλίου 1792. 225×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σὸς».

17. Παρίσι, 25 Ιουλίου 1792. 209×167 και 178×119 mm., 4 και 4 σ. Υπογραφή: «ό σός κωνσταντίνος», αριθμημένη: «N^ο 11».
18. Παρίσι, 28 Ιουλίου 1792. 209×166 και 167×105 mm., 4 και 4 σ. Αριθμημένη: «N. 12».
19. Παρίσι, 1 Αύγουστου 1792. 215×164 και 191×112 mm., 4 και 4 σ. Αριθμημένη: «N. 13».
20. Παρίσι, 4 Αύγουστου 1792. 219×166 και 166×108 mm., 4 και 4 σ. Αριθμημένη: «N. 14».
21. Παρίσι, 9 Αύγουστου 1792. 231×189 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 15», ή ήμερομηνία διορθωμένη σέ: «11 Αύγουστου».
22. Παρίσι, 15 Αύγουστου 1792. 218×165 mm., 4 σ. Υπογραφή: «ό σός διά βίου φίλος και αδελφός», αριθμημένη: «N. 16».
23. Παρίσι, 18 Αύγουστου 1792. 240×179 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 17».
24. Παρίσι, 21 Αύγουστου 1792. 240×179 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 18».
25. Παρίσι, 25 Αύγουστου 1792. 239×178 και 139×117 mm., 4 και 2 σ. Αριθμημένη: «N. 19».
26. Παρίσι, 1 Σεπτεμβρίου 1792. 230×189 mm., 3 σ. Αριθμημένη: «N. 20», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, μεταξύ τῆς παρούσας και τῆς ἐπόμενης λυτό φύλλο διαστάσεων 175×80 mm. μέ σημείωση τοῦ Legrand: «Lettre du 5 septembre 92. / Curieuse / d^o 20 8bre 92 / (Il fait l' anglais) / se trouve entre 38 et 40».
27. Παρίσι, 5 Σεπτεμβρίου 1792. 230×188 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 21».
28. Παρίσι, 10 Σεπτεμβρίου 1792. 230×188 mm., 3 σ. Αριθμημένη: «N. 22», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
29. Παρίσι, 22 Σεπτεμβρίου 1792. 227×185 mm., 3 σ. Αριθμημένη: «κΓ^ο», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη (φθορές μέ ἀπώλεια κειμένου), σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
30. Παρίσι, 28 Σεπτεμβρίου 1792. 227×185 και 185×113 mm., 3 και 2 σ. Αριθμημένη: «κδ^ο», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
31. Παρίσι, 4 Ὀκτωβρίου 1792. 230×186 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «κε^ο».

32. Παρίσι, 9 Ὀκτωβρίου 1792. 230×185 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «κστ^ο»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
33. Παρίσι, 13 Ὀκτωβρίου 1792. 230×186 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «κστ^ο»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
34. Παρίσι, 20 Ὀκτωβρίου 1792. 227×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «κζ^ο»).
35. Παρίσι, 24 Ὀκτωβρίου 1792. 228×186 mm., 2 σ. Ἀριθμημένη: «κη^ο»).
36. Παρίσι, 26 Ὀκτωβρίου 1792. 227×185 καί 185×107 mm., 3 καί 2 σ. Ἀριθμημένη: «λ^ο»).
37. Παρίσι, 1 Νοεμβρίου 1792. 227×183 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σός Κωνστ.», ἀριθμημένη: «30 [bis]», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
38. Παρίσι, 4 Νοεμβρίου 1792. 227×184 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «λα^ο»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο τμήμα 35×100 mm. ἀπό τό δεύτερο φύλλο, μεταξύ τῆς παρούσας καί τῆς ἐπόμενης λυτό φύλλο διαστάσεων 208×133 mm. μέ μεταγραφή ἀποσπάσματος ἀπό τόν Legrand: «Τήν τετράδη ἀρχινᾶ ἡ ἐξέτασις τῆς κρίσεως τοῦ βασιλέως καί γυναικός του [...]».
39. Παρίσι, 8 Νοεμβρίου 1792. 234×182 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ σός», ἀριθμημένη: «λβ^ο»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
40. Παρίσι, 10 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 33»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
41. Παρίσι, 16 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος α^ο τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 34»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
42. Παρίσι, 22 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος α^ο τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 35»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
43. Παρίσι, 25 Νοεμβρίου 1792 «ἔτος α^ο τῆς ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36»).
44. Παρίσι, 29 Νοεμβρίου 1792 «α^ο ἔτος ἀπό ἐλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36 [bis]»), ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.

45. Παρίσι, 2 Δεκεμβρίου «α^ο έτος από έλευθερίας». 233×181 και 181×115 mm., 6 και 13 σ. Άριθμημένη: «N. 38», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη (στή σ. 4), μεταξύ τής παρούσας και τής επόμενης λυτό φύλλο διαστάσεων 184×80 mm. με σημείωση του Legrand: «25 9bre 1792 / très curieuse lettre. / . - avant n° 40 de 92 / et aussi le n° 40 de / meme date».
46. Παρίσι, 9 Δεκεμβρίου 1792 «α^ο έτος τής έλευθερίας». 233×181 και 181×115 mm., 3 και 3 σ. Υπογραφή: «ό σός φίλος και αδελφός», άριθμημένη: «N° 40», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σε κόκκινο βουλοκέρι.
47. Παρίσι, 10 Δεκεμβρίου 1792 «α^ο έτος από έλευθερίας». 217×166 mm., 3 σ. Άριθμημένη: «N. 41», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σε κόκκινο βουλοκέρι.
48. Παρίσι, 13 Δεκεμβρίου «α^ο έτος από έλευθερίας». 234×182 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N. 42».
49. Παρίσι, 16 Δεκεμβρίου 1792 «α^ο έτος από έλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N. 43».
50. Παρίσι, 20 Δεκεμβρίου «α^ο έτος από τής έλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Μονογραφή, άριθμημένη: «N. 44».
51. Παρίσι, 23 Δεκεμβρίου 1792 «α^ο έτος από τής έλευθερίας». 234×181 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N. 45».
52. Παρίσι, 27 Δεκεμβρίου 1792 «α^ο έτος από έλευθερίας». 234×181 και 181×117 mm., 4 και 6 σ. Υπογραφή: «ό σός διά βίου άλλος σύ», άριθμημένη: «N. 46».
53. Παρίσι, 30 Δεκεμβρίου 1792 «α^ο έτος από τής έλευθερίας». 234×180 mm., 4 σ. Μονογραφή, άριθμημένη: «N. 47».

Τόμος Β΄

54. Άνώνυμος προς Π. Κοδρικᾶ. Βερολίνο, 27 Φεβρουαρίου [1792]. 230×189 mm., 2 σ. Στά γαλλικά.
55. Άνώνυμος προς Π. Κοδρικᾶ. Βερολίνο, 7 Μαρτίου 1792. 233×194 mm., 3 σ. Στά γαλλικά.
56. Παρίσι, 3 Ίανουαρίου 1793 «α^ο έτος από τής έλευθερίας». 238×186 και 186×120 mm., 6 και 3 σ. Μονογραφή στή σ. 4, άριθμημένη: «N° A μετά τό 47».

57. Παρίσι, 6 Ιανουαρίου 1793 «β^{ον} ἔτος ἀπό ἐλευθερίας». 238×186 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. B».
58. Παρίσι, 13 Ιανουαρίου 1793 «β^{ον} ἔτος ἀπό τῆς δημοκρατίας». 236×182 mm., 8 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο Γ».
59. Παρίσι, 15 Ιανουαρίου 1793. 182×117 mm., 7 σ. Ἀριθμημένη: «N. δ», κάποιες φράσεις κωδικοποιημένες.
60. Παρίσι, 18 Ιανουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. ε».
61. Παρίσι, 20 Ιανουαρίου 1793 «2^{ον} ἔτος ἀπό τῆς δημοκρατίας». 237×181 mm., 3 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N. ζ», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
62. Παρίσι, 24 Ιανουαρίου 1793 «2^{ον} ἔτος ἀπό ἐλευθερίας». 236×181 mm., 8 σ. Ἀριθμημένη: «N. η».
63. Παρίσι, 16/27 Ιανουαρίου 1793 «2^{ον} ἔτος ἀπό τῆς δημο». 236×182 mm., 6 σ. Ἀριθμημένη: «N. θ».
64. Παρίσι, 31 Ιανουαρίου 1793 «ἔτος β^{ον} τῆς ῥεπ.». 236×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. ι».
65. Παρίσι, 2 Φεβρουαρίου 1793. 235×182 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 1^{ον}».
66. Παρίσι, 6 Φεβρουαρίου 1793. 236×182 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 2».
67. Παρίσι, 10 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 3».
68. Παρίσι, 14 Φεβρουαρίου 1793. 236×181 καί 181×115 mm., 6 καί 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 4», μαζί δεμένη μιά χαλκογραφία ἐπιχρωματισμένη μέ τό χέρι (γκιγιστίνα), 105×80 mm.
69. Παρίσι, 17 Φεβρουαρίου 1793. 236×181 καί 181×115 mm., 4 καί 6 σ. Ἀριθμημένη: «N. 5».
70. Παρίσι, 21 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 6».
71. Παρίσι, 24 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 6 [bis]».
72. Παρίσι, 28 Φεβρουαρίου 1793. 235×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N^ο 7».

73. Παρίσι, 24 Ἀπριλίου 1793. 235×181 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 8».
74. Παρίσι, 29 Ἀπριλίου 1793. 238×181 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 9».
75. Παρίσι, 3 Μαΐου 1793. 238×181 καὶ 168×107 mm., 4 καὶ 2 σ. Ἀριθμημένη: «N. 10».
76. Παρίσι, 7 Μαΐου 1793. 236×181 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 11».
77. Παρίσι, 10 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N. 12».
78. Παρίσι, 15 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 13».
79. Παρίσι, 18 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N. 14».
80. Παρίσι, 22 Μαΐου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὁ γνωστός σοι ἄκρος φίλος», ἀριθμημένη: «N. 15».
81. Παρίσι, 26 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 16».
82. Παρίσι, 29 Μαΐου 1793. 236×184 mm., 3 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 17».
83. Παρίσι, 1 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 18».
84. Παρίσι, 5 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 19».
85. Παρίσι, 9 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 20».
86. Παρίσι, 14 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N 21».
87. Παρίσι, 16 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N 22».
88. Παρίσι, 20 Ἰουνίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 23».
89. Παρίσι, 23 Ἰουνίου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 24».
90. Παρίσι, 27 Ἰουνίου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 25».
91. Παρίσι, 1 Ἰουλίου 1793. 236×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 26».
92. Παρίσι, 5 Ἰουλίου 1793. 236×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 27».
93. Παρίσι, 8 Ἰουλίου 1793. 236×182 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 28».
94. Παρίσι, 13 Ἰουλίου 1793. 215×170 καὶ 190×113 mm., 4 καὶ 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 29».

95. Παρίσι, 18 Ἰουλίου 1793. 236×184 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 30».
96. Παρίσι, 28 Ἰουλίου 1793. 215×170 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 31».
97. Παρίσι, 2 Αὐγούστου 1793. 215×170 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 32».
98. Παρίσι, 11 Σεπτεμβρίου 1793. 215×170 mm., 6 σ. Ἀριθμημένη: «N. 34», κάποιες φράσεις κωδικοποιημένες, μεταξύ τῆς παρούσας καί τῆς ἐπόμενης λυτό δίφυλλο 205×133 mm. μέ σημείωση τοῦ Legrand: «La dernière lettre de Paris / est du 11 7bre 1793. / Il avertit Kodrikas que leur commun / ami M. Delaroche, fils de feu / M. Del. secrétaire de son altesse / lui écrivait 3 fois par mois / sans rétrib. aucune».
99. Rouen, 17 Σεπτεμβρίου 1793. 220×168 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 35».
100. Le Havre-de-Grace, 30 Σεπτεμβρίου 1793. 241×192 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36».
101. Hamburg, 15 Ὀκτωβρίου 1793. 232×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 1».
102. Hamburg, 19 Ὀκτωβρίου 1793. 227×185 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 2».
103. Hamburg, 23 Ὀκτωβρίου 1793. 227×184 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N 3».
104. Hamburg, 26 Ὀκτωβρίου 1793. 224×183 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 4».
105. Hamburg, 29 Ὀκτωβρίου 1793. 224×182 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 5».
106. Hamburg, 2 Νοεμβρίου 1793. 227×185 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 6».
107. Hamburg, 6 Νοεμβρίου 1793. 225×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 7».
108. Hamburg, 9 Νοεμβρίου 1793. 228×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 8».
109. Hamburg, 13 Νοεμβρίου 1793. 229×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 9».
110. Hamburg, 16 Νοεμβρίου / 26 Βρουμαρίου 1793. 227×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 10».

111. Hamburg, 30 Βρουμαρίου / 20 Νοεμβρίου 1793. 230×191 mm., 8 σ. Μονογραφή στή σ. 4, αριθμημένη: «N. 11».
112. Hamburg, 23 Νοεμβρίου 1793. 229×190 mm., 3 σ. Υπογραφή: «ό σός», αριθμημένη: «N. 12».
113. Hamburg, 7 Φριμ. / 27 Νοεμβρίου 1793. 240×190 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 13».
114. Hamburg, 30 Νοεμβρίου 1793. 224×185 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 14».
115. Hamburg, 4 Δεκεμβρίου / 14 Φριμαρίου 1793/II. 230×190 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 15».
116. Hamburg, 11 Δεκεμβρίου 1793. 227×187 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N° 16».
117. Hamburg, 14 Δεκεμβρίου 1793. 224×185 mm., 3 σ. Αριθμημένη: «N. 17», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
118. Hamburg, 18 Δεκεμβρίου 1793. 224×184 mm., 6 σ. Αριθμημένη: «N. 18».
119. Hamburg, 5 Νιβόζου / 25 Δεκεμβρίου II έτος τής Πολιτείας. 224×184 mm., 3 σ. Αριθμημένη: «N° 19».
120. χ.τ., 28 Δεκεμβρίου / 8 Νιβόζου 2° έτος. 224×184 mm., 4 σ. Υπογραφή: «ό σός», αριθμημένη: «N° 20».

Τόμος Γ'

121. Hamburg, 1 Ίανουαρίου 1794. 227×187 mm., 3 και 8 σ. Μονογραφή στή σ. 3, αριθμημένη: «N° 21».
122. Hamburg, 4 Ίανουαρίου / 15 Νιβόζου 1794. 227×188 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N° 22».
123. Hamburg, 19 Νιβόζου / 8 Ίανουαρίου II/1794. 233×187 mm., 4 σ. Υπογραφή με άρχικά: «Salut et fraternité / S. C.», αριθμημένη: «N° 23».
124. χ.τ., 22 Νιβόζου / 12 Ίανουαρίου 1794. 235×190 mm., 4 σ. Υπογραφή με άρχικά: «Salut et fraternité / S. C.», αριθμημένη: «N° 24».
125. χ.τ., 15 Ίανουαρίου 1794. 235×190 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N° 25».
126. χ.τ., 29 Νιβόζου / 18 Ίανουαρίου 1794. 235×190 mm., 4 σ. Αριθμημένη: «N. 26».

127. χ.τ., 22 Ἰανουαρίου 1794. 226×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 27».
128. χ.τ., 24 Ἰανουαρίου 1794. 227×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 28».
129. Hamburg, 13 Πλουβιόζου / 1 Φεβρουαρίου. 227×188 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικό: «S», ἀριθμημένη: «N° 28 [bis]».
130. χ.τ., 8 Φεβρουαρίου / 20 Πλουβιόζου 1794. 227×185 mm., 3 σ. Χωρίς ἀριθμό.
131. χ.τ., 27 Pluioise / 15 Φεβρουαρίου 1794. 227×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 31», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
132. χ.τ., 22 Φεβρουαρίου 1794. 226×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N. 32».
133. Altona, 1 Μαρτίου / 11 Βαντόζου 1794. 228×185 mm., 2 σ. Ὑπογραφή: «ό σός», χωρίς ἀριθμό, κομμένο τό φύλλο με τή διεύθυνση παραλήπτη.
134. Altona, 18 Βαντόζου / 8 Μαρτίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 33».
135. Altona, 12 Μαρτίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «K. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 34».
136. Altona, 15 Μαρτίου / 25 Βαντόζου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 35».
137. Altona, 19 Μαρτίου 1794. 229×191 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 36».
138. χ.τ., 23 Ἰουλίου 1794. 230×190 mm., 6 σ. Ὑπογραφή: «ό σός διά βίου», ἀριθμημένη: «N. 37 [ἐκ παραδρομῆς ἀντί 67]».
139. Altona, 22 Μαρτίου 1794. 229×190 mm., 4 σ. Μονογραφή, ἀριθμημένη: «N° 38».
140. Altona, 26 Μαρτίου 1794. 233×191 mm., 3 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «C S», ἀριθμημένη: «N. 38 [bis]».
141. Altona, 29 Μαρτίου 1794. 233×187 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N. 39», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο τό κάτω μισό του δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
142. χ.τ., 2 Ἀπριλίου 1794. 228×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικό: «C», ἀριθμημένη: «N. 40».
143. Altona, 5 Ἀπριλίου 1794. 226×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 41».
144. Altona, 9 Ἀπριλίου 1794. 235×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 42».

145. Altona, 16 Ἀπριλίου 1794. 232×191 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 43», μεταξύ τῆς παρούσας καί τῆς ἐπόμενης ἔντυπο ὀκτασέλιδο: *Convention pour la defense commune de la liberté & de la sureté du Commerce & de la Navigation Danoise & Suedoise, entre Sa Majesté le Roi de Dannemarc et de Norvege &c. [...] conclue à Copenhague 27 Mars 1794*, Κοπενχάγη, J. F. Schultz, [1794] (μικρό 8°, 176×104 mm).
146. Altona, 27; Ἀπριλίου 1794. 231×189 mm., 1 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «C», ἀριθμημένη: «N. 44», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
147. Altona, 30 Ἀπριλίου 1794. 234×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 47».
148. Altona, 3 Μαΐου 1794. 234×190 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N 48», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
149. Altona, 7 Μαΐου. 234×191 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «49».
150. χ.τ., 10 Μαΐου 1794. 234×186 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 50», κομμένο τό κάτω μισό τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
151. Altona, 1 Μαΐου. 233×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 51».
152. χ.τ., 4 Μαΐου 1794. 227×184 mm., 4 σ. Χωρίς ἀριθμό (ἀρχικά: «N° 55», σβησμένο).
153. Altona, 21 Μαΐου. 228×191 mm., 7 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «K. Στ.» (στή σ. 4), ἀριθμημένη: «N° 52», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, κομμένο τό κάτω μισό τοῦ τελευταίου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
154. χ.τ., 24 Μαΐου. 190×113 mm., 2 σ. Ἀριθμημένη: «N. 53».
155. χ.τ., 28 Μαΐου 1794. 230×186 mm., 7 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 54».
156. χ.τ., 31 Μαΐου 1794. 231×189 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «ὀ σός Κ.», ἀριθμημένη: «N° 55».
157. Altona, 7 Ἰουνίου 1794. 230×187 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικό: «ὀ σός Κ.», ἀριθμημένη: «N° 56», κομμένα τά κάτω 2/3 τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
158. Altona, 14 Ἰουνίου. 230×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «ὀ σός Κων.», ἀριθμημένη: «N° 57».
159. Altona, 17 Ἰουνίου. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 58».
160. Altona, 21 Ἰουνίου. 230×190 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 59».

161. χ.τ., 25 Ιουνίου 1794. 230×189 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 60».
162. χ.τ., 28 Ιουνίου 1794. 230×187 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 61».
163. χ.τ., 2 Ιουλίου. 230×187 mm., 3 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 62», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
164. χ.τ., 5 Ιουλίου 1794. 234×196 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 63».
165. χ.τ., 9 Ιουλίου 1794. 234×196 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 64».
166. χ.τ., 11 Ιουλίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 65».
167. χ.τ., 16 Ιουλίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Ἀριθμημένη: «N° 66».
168. χ.τ., 26 Ιουλίου 1794. 230×189 mm., 4 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «Κ. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 68».
169. Altona, 30 Ιουλίου 1794. 235×193 mm., 3 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικά: «Κ. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 69», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
170. Altona, 2 Αὐγούστου 1794. 230×184 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κων.», ἀριθμημένη: «N° 70».
171. χ.τ., 6 Αὐγούστου 1794. 233×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κων. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 71».
172. Altona, 23 Αὐγούστου 1794. 233×190 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κωστάκης», ἀριθμημένη: «N° 75».
173. χ.τ., 27 Αὐγούστου 1794. 230×188 mm., 3 σ. Ἀριθμημένη: «N° 76», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
174. Altona, 30 Αὐγούστου 1794. 230×188 καί 188×112 mm., 4 καί 2 σ. Ὑπογραφή στή σ. 4: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 77».
175. Altona, 3 Σεπτεμβρίου 1794. 229×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 78».
176. χ.τ., 6 Σεπτεμβρίου 1794. 225×187 mm., 2 σ. Ὑπογραφή με ἀρχικό: «Στ.», ἀριθμημένη: «N° 79».
177. Altona, 13 Σεπτεμβρίου 1794. 230×187 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 79 [bis]».
178. Altona, 17 Σεπτεμβρίου 1794. 229×186 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Κωσταντῖνος Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 80».

179. χ.τ. καί χ. 187×115 mm., 8 σ. Χωρίς αριθμό, γίνεται αναφορά στον άρ. 81.
180. Altona, 24 Σεπτεμβρίου 1794 «Γ^{ον} έτος». 229×186 mm., 2 σ. Άριθμημένη: «N^ο 82».
181. Altona, 27 Σεπτεμβρίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Υπογραφή: «Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 83».
182. χ.τ., 1 Όκτωβρίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N^ο 84».
183. Altona, 5 Όκτωβρίου 1794. 225×185 mm., 3 σ. Υπογραφή με άρχικά: «Κ. Στ.», αριθμημένη: «N^ο 85», κομμένο τό μεγαλύτερο μέρος του δεύτερου φύλλου (χωρίς άπώλεια κειμένου).
184. Altona, 8 Όκτωβρίου 1794. 230×188 mm., 3 σ. Υπογραφή: «Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 86», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σε κόκκινο βουλοκέρι.
185. χ.τ., 11 Όκτωβρίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Υπογραφή με άρχικά: «Κω. Στ.», αριθμημένη: «N^ο 87».
186. Altona, 15 Όκτωβρίου 1794. 230×188 mm., 3 σ. Υπογραφή: «Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 88», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη.
187. Altona, 1 Νοεμβρίου 1794. 230×190 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N^ο 92».
188. Altona, 5 Νοεμβρίου 1794. 233×188 mm., 4 σ. Υπογραφή: «Κω. Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 93».
189. Altona, 12 Νοεμβρίου 1794. 231×190 mm., 3 σ. Υπογραφή: «Κω. Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 94».
190. χ.τ., 19 Νοεμβρίου 1794. 232×187 mm., 3 σ. Υπογραφή: «Κω. Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 96».
191. Altona, 22 Νοεμβρίου 1794. 230×187 mm., 3 σ. Άριθμημένη: «N^ο 97».
192. Altona, 26 Νοεμβρίου 1793. 230×187 mm., 4 σ. Άριθμημένη: «N^ο 97 [bis]».
193. Altona, 29 Νοεμβρίου 1794. 230×188 mm., 4 σ. Υπογραφή: «Κω. Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 96 [bis]».
194. Altona, 3 Δεκεμβρίου 1794. 224×183 mm., 3 σ. Υπογραφή με άρχικό: «Στ.», αριθμημένη: «N^ο 98».
195. Altona, 6 Δεκεμβρίου 1794. 232×187 mm., 4 σ. Υπογραφή: «Κω. Σταμ.», αριθμημένη: «N^ο 99».

196. Altona, 9 Δεκεμβρίου 1794. 226×190 mm., 3 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 100», σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο μέρος τοῦ δεύτερου φύλλου (χωρίς ἀπώλεια κειμένου).
197. Altona, 17 Δεκεμβρίου. 222×183 mm., 3 σ. Ὑπογραφή μέ ἀρχικά: «Κω. Στ.», ἀριθμημένη: «N° 101», ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι.
198. Altona, 24 Δεκεμβρίου. 225×184 mm., 4 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», ἀριθμημένη: «N° 103».
199. Altona, 27 Δεκεμβρίου 1794. 222×184 mm., 3 σ. Χωρίς ἀριθμό, ξυσμένη διεύθυνση παραλήπτη, σφραγίδα σέ κόκκινο βουλοκέρι, κομμένο τό κάτω μισό τοῦ δεύτερου φύλλου.
200. χ.τ. καί χ. [μετά τίς 30 Δεκεμβρίου]. 224×185 mm., 2 σ. Ὑπογραφή: «Κω. Σταμ.», χωρίς ἀριθμό.

ΤΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΤΟΜΟ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΝΗΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΕΤΟΣ 2016 ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Ο ΧΡΗΣΤΟΣ
ΛΟΥΚΟΣ. ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΤΙΣ ΕΚΑΝΑΝ ΤΑ
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΛΟΓΩ ΑΧΡΗΜΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ
ΕΜΝΕ. ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΛΟΓΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΟ
ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΚΚΩΝΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ GREEK 90, 91
ΚΑΙ 92 ΤΗΣ ΜΟΝΟΤΥΠΕ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑ
ΤΙΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ LINOTYPE DIDOT
ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ UNICODE ΑΠΟ
ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΚΚΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΩΚΟ. ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΑΝ Ο ΜΕΛΕΤΗΣ ΛΟΥΚΟΣ
ΚΑΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΑΣ. ΤΥΠΩ
ΘΗΚΑΝ 180 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΤΟ
ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΑΡΧΕΣ ΙΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ '17

